

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
26 DE SETEMBRE DE 2021
DIUMENGE XXVI DURANT L'ANY
Any 69. suplement núm. 4.056**

**DURANT LA SETMANA DEL 27 DE
SETEMBRE AL 3 D'OCTUBRE, PREGAREM
A SANT JOSEP:**

Dilluns, 27: Carme Ordis de Masramon.
Dimarts, 28: a sant Josep. **Dimecres, 29:**
Jaume Fàbrega; Anna Maria Rich Palmada.
Dijous, 30: Segunda Méndez Pérez; Josep
Mola Prats. **Divendres, 1:** Dalmau de Ciurana;
Joaquim Sastre. **Dissabte, 2:** Josep Vallmajor,
Felisa Muñoz, Josep Vallmajor Muñoz.
Diumenge, 3: dif. fam. Quintanas; Víctor
Capellas.

**DURANT LA SETMANA DEL 27 DE
SETEMBRE AL 3 D'OCTUBRE, PREGAREM
A SANT PAU:**

Dissabte, 2: Intenció particular.
Diumenge, 3: Segunda Méndez Pérez.

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada primer diumenge de mes les col·lectes de totes les misses seran destinades a pagar les obres de la reforma del presbiteri i la capella.

Agraïrem donatius per aquesta finalitat!

Es volen casar...

Jordi Badosa i Font, d'Olot; amb la
Núria Martínez i Vidal, de la parròquia
de sant Josep

Ajudeu-me a trobar el meu lloc en l'obra de la creació

Senyor! Avui us demano perdó
pels llocs que quedaran buits
en l'obra de la Creació;
per les necessitats creades artificialment;
pels talents que mai no es podran desenrotllar
per culpa dels homes i de la societat;
pels innumbrables treballadors, fills Vostres,
que mai no arribaran allà
on Vós volíeu que arribessin;
per la meua falta d'entusiasme en cercar
sempre la Vostra voluntat;
per la meua falta de generositat
a correspondre-hi amb fidelitat.

Senyor! Us agraeixo
els dons que m'heu donat,
les possibilitats físiques i intel·lectuals
amb què m'heu enriquit,
l'educació que he rebut,
les facilitats que he trobat per a escollir la
professió convenient.

Senyor! Feu-me dòcil, perquè,
deixant-me guiar per Vós
a través dels esdeveniments,
invitat per les autèntiques necessitats
dels meus germans,
descobreixi:
el lloc en el qual Vós m'espereu,
el paper que Vós voleu que jo representi,
amb el meu treball, en l'obra de la Creació.

Michel Quoist

Tot el passat

Tot el passat es vol apoderar de mi
i jo em vull apoderar del futur,
em disloquen el cap perquè miri endarrere
i jo vull mirar endavant.
No m'esglaiem la soledat i el silenci,
són els llocs preferits de Déu
per manifestar-se.
La meua eterna gratitud als qui m'estimen,
sempre els recordaré a l'hora del sol.
No puc detenir-me,
perdoneu, tinc pressa,
soc un riu de força, si em detinc
moriré ofegada en el meu propi rabeig.
Gloria Fuertes

Església en sortida...

Aquesta afirmació del papa Francesc és certament una de les més citades del papa, però alhora és també de les més difícils de realitzar! Tenim encara una estructura eclesial de cristiandat, de molts segles enrere, i aquest pes dificulta el pas cap a una església en sortida.

No hem de voler reprendre tot el que significava la cristiandat; avui més que mai hem de transmetre el missatge de Jesús, del que significa viure la fe en Ell en el nostre temps -en una societat plural i fortament secularitzada- i com nosaltres som Església que viu d'aquesta fe, d'aquesta experiència. Cal tenir present el passat, però sempre mirant endavant, cap el futur -incert i difícil- però que resta sempre obert per l'acció de l'amor de Déu en aquesta humanitat.

“Hi ha cristians l'opció dels quals sembla la d'una Quaresma sense Pasqua” (EG6), ens diu el papa Francesc; per tant, caldrà que transmetem i visquem l'alegria de la Pasqua, que no es altra que la de la confiança posada només en Déu, que ens salva, ens dona vida i ens fa ser persones amb una dimensió espiritual, transcendent. Certament que hi ha moments en la vida de dolor, de tristesa, d'abatiment, però els cristians no podem anar pel món amb cares llargues, tristes, amargats i enfadats per tot i amb tothom! Aquest advertiment del papa Francesc ens és una crida a canviar la nostra perspectiva de mirar la vida i les persones. El canvi comença per un mateix.

Només Déu sap com serà el cristianisme de demà. Déu marca el ritme, i sovint aquest no és el nostre. Ser Església en sortida voldrà dir creure i viure el missatge de Jesús en un to d'anunci constant.

No necessitem gaire equipatge. Jesús ens envia “de dos en dos” -en comunitat, no sols, sinó amb altra gent-, posant-nos en camí, adreçant-nos a les persones que ens envolten, parlant, escoltant, convivint amb tothom. Aquest és el signe de “en sortida”. No podem restar tancats en el “nostre espai de confort”, en el nostre “gueto” espiritual i eclesial.

Ser testimoni de Jesús és fer-ho des del moviment constant, perquè la vida és sempre desvetllar sentiments, emocions profundes que arriben al cor i al cap, a tots els sentits de la persona per portar-la a sentir-se estimada per Déu i a estimar els altres; és fer créixer petites llavors de l'amor de Déu que ha sembrat en el cor de cada persona, a voltes sense saber-ho! És la forma de relacionar-nos amb els altres que ens farà ser Església en sortida, com bé ens recorda el papa Francesc **“la forma de relacionar-nos amb els altres que realment ens guareix en lloc de fer-nos posar malalts, és una fraternitat mística, contemplativa, que sap mirar la grandesa sagrada del proïsme, que sap descobrir Déu en cada ésser humà, que sap tolerar les molèsties de la convivència aferrant-se a l'amor de Déu, que sap obrir el cor a l'amor diví per buscar la felicitat dels altres com la busca el seu Pare bo. Precisament en aquesta època, i també allà on som un “petit ramat”, els deixebles del Senyor són cridats a viure com a comunitat que sigui sal de la terra i llum del món. Són cridats a donar testimoni d'una pertinença evangelitzadora de manera sempre nova. No ens deixem robar la comunitat!** (EG92). En començar aquest curs es bo que tinguem present aquestes paraules del papa Francesc per ser Església en sortida, en comunitat!

Jordi Reixach i Masachs

Girona, 26 de setembre de 2021.